

۲۰۱۶/۰۳/۰۲

ملالی موسی نظام

خشونت در افغانستان قوس صعودی را می پیماید

در طول جنگ های ۳۷ ساله افغانستان ملت رنجور و بی پناه آن با مصائب بیشمار و گوناگونی از ناحیه خشونت و مظلوم نهایت غیر بشری مواجه می باشد. در هر عصری مشاهده می گردد با تلاش و زور آزمایی برای رسیدن به قدرت، سنگ زیرین آسیاب همان غیر نظامیان و مردم بی دفاع و مجبور افغان بوده اند که با تلفات، دربدری و بیخانمانی، فقر و ناتوانی سهمگینی سر دچار گشته اند. امروز نسل هایی در آلام و مشکلات ناشی از خشونت گرفتار اند که در طول همین مدت متولد شده و به سنین پختگی رسیده اند و جز ظلم و ستم کشیدن، دیدن فجایع و خون و آتش و عزیز از دست دادن چیز دیگری به خاطر ندارند.

هرسال مؤسسات خیریه بین المللی، مخصوصاً همان هایی که در افغانستان فعال هستند، راپور هایی از بدبختی های روز افزون مردم وطن ما ارائه مینمایند. همین چند روز قبل کمیته مربوط به فعالیت های حقوق بشر ملل متحد «**عفو بین المللی – Amnesty International**»، راپور تأثیر انگیزی را در مورد خشونت در سال ۲۰۱۵ در افغانستان منتشر نمود که استخوان سوز است. نظر به خبر بی بی سی بتاریخ ۲۶ ماه فبروری از منبع کمیته مذکور، احصایه خشونت و مظلوم بشری بر مردم افغانستان مخصوصاً بر غیر نظامیان بی دفاع در اثر حملات گوناگون و بسیار رو به تزاید طالبان و دیگر گروه های مسلح مخالف دولت، علت اصلی اکثریت کشتار های خونین مردم افغانستان در سراسر مملکت در سال ۲۰۱۵ بوده است. گزارش حاکی است که در ۶ ماه اول سال گذشته میلادی، مسئول ۷۰ فیصد کشته های مردم عادی طالبان بوده اند؛ راپور می افزاید که حتی غیر نظامیانی را که به زعم طالبان به دولت افغانستان وابسته اند، آن گروه مورد حملات مرگبار قرار می دهند.

نماینده قسمت آسیایی کمیته «**عفو بین المللی**» یکی از علل فرار جوانان را به سوی اروپا نظر به مشکلات شدید امنیتی هم همین معضله خونین تلفات ذریعه طالبان و اخیراً توسط «**داعش**» قلمداد نموده اظهار می دارد که باید

جلو این حملات خشونت بار و کشنده هرچه زود تر گرفته شود، طوریکه طالبان هم باید به طرقی ازین اعمال دهشت آفرین بالاخره دست بردارند.

کمیته عفو بین المللی هم چنین در راپور اخیر تأکید می ورزد که اخبار زیادی از خشونت ذریعه پلیس ملی مبنی بر تجاوزات بر کودکان، لت و کوب و دستگیری های غیر قانونی و حتی قتل های عمد، بصورت وسیع ازین قوای حکومتی بدست آمده است.

به اساس گزارش سال گذشته اخبار نیویارک تایمز، قوای مسلح امریکا در افغانستان خشونت پلیس ملی افغان را که در پایگاه های امریکایی مشغول اجرای وظیفه بوده اند، کاملاً نادیده گرفته اند.

این منبع در راپور خویش هم چنان تصریح می نماید که در مورد قتل های گوناگونی که از طرف قوای دولتی افغانستان صورت میگیرد، متأسفانه بازخواست وجود نداشته و در حقیقت عدم مسئولیت پذیری درین زمینه بسیار موجود می باشد. البته رئیس جمهور اشرف غنی و عده تلاش برای کاهش تلفات گوناگون غیر نظامیان را داده است، ولی دیده شود که امکانات عملی آن تا کجا و با چه مبارزاتی بر علیه مظالم بشری و خشونت های وسیع جامعه عمل خواهد پوشید.

مسئولین کمیته خیریه «عفو بین المللی» توصیه می نماید که دولت افغانستان در مورد منع خشونت ها باید اقدامات جدی و پایداری تری را روی دست بگیرد.

درین جای شکی نیست که متأسفانه با تمام ادعا هایی که گروه های گوناگون مخالفین دولت افغانستان، مخصوصاً جنگجویان و وابستگان مخرب طالبان، موجودیت قوای بین المللی را در افغانستان علت اصلی حملات و خراب کاری های وسیع، کشتار های گوناگون، عملیات انتحاری، مسدود کردن و حریق نمودن مکاتب و امثال آن وانمود می نمودند، ولی متأسفانه دیده می شود که با ترک اکثریت آن قواء، حملات مرگبار و تصرفات مختلفه در افغانستان بر شدت خود افزوده و رو به تزیاد گذاشته است.

در مورد قوس صعودی خشونت ها که در اکثر حملات متأسفانه زنان و کودکان با تلفات بیشتری مواجه می گردند، بصورت مجموعی، افغانستان منحصی یکی از خطرناک ترین و بدترین سرزمین بود و باش زنان و اطفال محسوب می گردد. در قسمت کتله اناث مملکت باید افزود که این محرومین حقوق انسانی و قانونی، با استبداد مرد سالاری وسیع و عدم بازخواست جرایم و جنایاتی که بر آنان تحمیل میگردد، در حقیقت قربانیان واقعی جامعه ویران، در عدم وجود یک قانونیتی اند که دولت افغانستان از عرصه ۱۴ سال به اینطرف وظیفه و قانوناً مکلف به اجراء و تعمیم آن برای حمایت از حقوق زنان کشور بوده است.

جای افسوس است که هر سالی که راپور های مؤسسات خیریه بین المللی در قسمت های گوناگون پامال حقوق بشر، راپور سالانه ای را منتشر می نمایند، افغانستان علم بردار تزیاد در خشونت و اغماض در اجرای عدالت و جلوگیری از مظالم بشری، معرفی می گردد.

پایان